

nen, die voor haerluyden is aengeklaecht over soo enorme ende lasterlycke discourssen tegens syne wettige hooge ende souveraine overheyt gehouden". Dit verwijt slaat o.a. op het tumult van 4 Juli 1653 met den trommelslager, waarvoor niemand gestraft schijnt te zijn. De Staten drongen er nu op aan „in de voorseide saecke te willen doen prompten, rigoureusen ende exemplairen justitie, dat alle andere haer daeraen spyegelen". De Rotterdamsche overheid nam dezen wenk ter harte, vooral ook, omdat zij het niet anders dan zeer onaangenaam kon vinden, dat nu ten tweeden male tijdens den oorlog aan Engelsche inwoners overlast was aangedaan. Men dacht aan de toekomst en wilde niet graag de Engelsche kooplieden tegen zich innemen, waardoor de kans verloren kon gaan om de Engelsche Court, die sinds 1635 hierheen verplaatst was, ook na den oorlog hier te houden.

Streng is opgetreden tegen het meerendeel der zestien gevangenen. De hoofdofficier Mr. François Verboom legde bij ieder allen nadruk op het feit, dat de beschuldigde „in plaatse van hem (haer) te gedragen in alle ruste, behoorlijke liefde ende toegentheyt jegens sijne (hare) medeburgers ende schulplichtige gehoorsaamheyt jegens sijne (hare) magistraten" zulke strafbare feiten gepleegd had „sijnde een saecke van seer quaeden ende pernicieusen gevolge, waardoor lichtelijk veel bloets vergoten, steden ende landen geturbeert, jae 't onder gebracht soudent werden" ¹⁾. Zwaar waren zijn eischen, vooral tegen enkele mannen en vrouwen die volgens hem de raddraaiers waren en tijdens het oproer persoonlijk door hem vermaand waren om huiswaarts te gaan. Tegen Cornelis Henricxsz., oud 30 jaar, varensgezel van Rotterdam, en tegen Anthony Bertram, oud 22 jaar, zeilmaker, geboren van Dieppe, die allebei „hollende" waren geweest met „het veelhooffdich monster", luidde de eisch: ophanging en confiscatie van goederen. Gelukkig waren schepenen iets barmhartiger en werd de straf voor eerstgenoemde veranderd in: met een koord om zijn hals met roeden streng gegeeseld en daarna gebrandmerkt te worden met het teeken der stad Rotterdam, en voor 24 jaar verbannen uit Holland en Westfriesland met bevel om denzelfden dag vóór zonsondergang de stad te ruimen en binnen 24

1) Of elders: „waeruyt de ruyne van een geheel lant ontstaen soude".